

-ek: *mlatek* „ciocan“; *štvrtek* „joi“; *ňeporjadek* „desordine“; *pjatek* „vineri“; *pond'elek* „luni“; *žaludek* „stomac“; *uterek* „marți“; *nařjatek* „toc“ Bl, Vz; *sredek* „miez“; *nožiček* „mic cuțit“ Vz; *začatek* „început“; *svjatek* „sărbătoare“; *obrazek* „tablou“; *poškrobek* „aluat, aluătel“; *l'istek* „frunzulică“; *zadek vozu* „spatele căruței“; *podbradek* „bărbie (dublă)“; *jarek* „pîriu“; *majetek* „avere“; *nařstek* „degetar“ Bl. De asemenea am notat și rostiri diferite: *pjesok* și *pesek* „nisip“ Bl.

Substantivele de genul masculin și neutru la cazul instr. sing. primesc de regulă terminația -em: *pluhem* „cu plugul“; *nožem* „cu cuțitul“; *s ocem* „cu tatăl“; *s ucitel'em* „cu învățătorul“; *z bratem* „cu fratele“; *s kl'učem* „cu cheia“ etc. Terminația -om am întîlnit-o numai în cîteva cazuri: *pluhom* „cu bărbatul“ Vz; *pot stolom* „sub masă“; *s koňom* „cu calul“; *z bičom* „cu biciul“; *z ut'eračom* „cu ștergarul“ Bl.

La Vz., în prepoziții și prefixe se aude *o* și *e*, la Bl. — numai *e*.

În prepoziții:

vo: *vo škol'e* „în școală“; *vo vetri* „în vîntul“; *vo ml'îne* „în moară“; *vo xl'euci* „în coteț“.

ve: *ve vod'e* „în apă“; *ve vajci* „în ouă“; *ve fajke* „în pipă“; *ve voze* „în căruță“ Vz; *ve tme* „în întuneric“; *ve ofsi* „în ovăz“; *ve praxu* „în praf“; *ve ml'îne* „în moară“; *ve vod'e*, *ve Varzal'u* „în Vărzari“; *ve studňi* „în fîntină“; *ve hrncu* „în oală“; *ve hñezd'e* „în cuib“; *ve ocl'e* „în oțet“; *ve škol'e* „în școală“ Bl.

zo, *so*, *podo*: *zo žel'eza* „din fier“; *zo slami* „din paie“; *zo studňi* „din fîntină“; *zo šingl'ox* „din șindrilă“; *zo sebu* „cu sine“; *zo zlata* „din aur“; *zo sl'ivek* „din prune“; *zo srebla* „din argint“; *zo slamu* „cu paie“; *zo štiroma* „cu patru“; *zo sebu* „cu sine“; *so mnoy*, *zose mnu* „cu mine“; *podo mnu*, dar și *pode mnu* „sub mine“, Vz.

ze, *se pode*, *preze*, *ode*: *ze zahradi* „din grădină“; *ze stromu* „din pom, de pe pom“; *ze sekriňa* „din dulap“; *ze sinem* „cu fiul“, Vz; *pode mnu*, *ode mňa* „de la mine“, Vz. Bl; *preze mňa* „fără mine“; *ze sebu* „cu sine“; *se mnu* „cu mine“ Bl.

În prefixe:

o: *je podopreti* „este proptit“; dar *sa podeprel* „s-a proptit“; *zomrem* „eu voi muri“; *zomreti* „mort“; *vořxal* dar și *veřxal* „a băgat“, Vz;

e: *odehmal* „a alungat“; *zehmal* „a dat jos“; *zeml'et* „a măcina“; *zel'at'* „a tăia (copac)“; *zedrat'* „a jupui“; *zehňe sa* „se apleacă“; *zeřol* „a coborît“; *je zeřata* „este secerat“; *veřxal* „a băgat“; *odeřl'i* „au plecat“; *podeprel* „a proptit“; *rozepnul'* „a descheia (haina)“; *zemrel* „a murit“, Bl.

Dublete: *zomrel* - *zemrel* Vz, Bl.

În pronume și adverbe, am notat *o* numai la Vz: *komu* „cui“; *čomu*, paralel cu *kemu*, *čemu*.

În toate celelalte cazuri, în ambele comune am notat *e*: *ot keho?* „de la cine?“; *ot čeho?* „de la ce?“; *kemu?* „cui?“; *ku čemu?* „spre ce?“; *ot teho* „de la aceasta“; *ku temu* „spre aceasta“; *keri*, *kera*, *kere* „care“; *ot kereho* „de la care“; *ku keremu* „spre care“; *o kerim* „despre care“; *kel'o* „cît“; *tel'o* „atît“.

Din exemplele enumerate se poate constata că *o* se înlocuiește din ce în ce mai mult cu *e*, această vocală răspîndindu-se mai repede în formele gramaticale în care se poate exercita analogia și anume: în sufixe, în -er, -el,